

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ν. Π. ("Εχει ήμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὴν Παρθένον").

- 13 1 Ηα. Ἡ Πρόοδος τοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν ἀγίων ἐπτὰ παίδωντῶν Μακκαβαῖων. Ἀρχεταὶ τῆς Θεοτόκου.
Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμβαίνουσας ἀσθενείας, ἐπεκράτει τὸ πάλαι συνήθεια ἐν Κωνσταντινουπόλει ἵνα περιφέρηται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἀγιασμὸν τοῦ τόπου καὶ νόσων ἀπαλλαγῆν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν γῆσιν ἡμέραν, ἐκφέροντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς τραπέζης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς ἀγίας Σοφίας)· κατὰ δὲ τὴν σήμερον καὶ ἐφεξῆς ἕως τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν πόλιν, προετίθουν αὐτὸν ἐπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Αὕτη ἔστιν ἡ πρόοδος τοῦ τίμιου Σταυροῦ.
- 14 2 Σα. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Στεφάνου τοῦ Αρχιδιακόνου καὶ πρωτομάρτυρος.
- 15 3 Κυ. †Ισαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου τῶν Ὁσίων.
- 16 4 Δε. Γῶν ἐν Ἐφέσῳ Ζ' παίδων.
- 17 5 Τρ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως, καὶ μνήμη Εὐσυγνίου Μάρτυρος.
- 18 6 Τε. †Ἡ Ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ. Κατ. ἰχθύος.
Ἴνα πληροφορήσῃ ὁ Κύριος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὑφίσταμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἁκείνης, ἵτις ἔστιν ἡ τοιμασμένη διὰ τοὺς ἕως τέλους ὑπομείναντας, παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιζάσας αὐτοὺς εἰς τὸ Θαῦροιον Ὀρός καταμόνας, μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντα λευκά ὡς τὸ φῶς. Ἐξαιρήσης ἐπιφαίνονται διαμιᾶς τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωυσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες μετά τοῦ Ἰησοῦ. Μετ' ὅλιγον ἐπισκιάζει αὐτοὺς νεφέλη φωτεινή, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτὴ φωνὴ, ἵτις ἡκούσθη καὶ ἐν Ἰορδάνῃ, μαρτυροῦσσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν θεότητα, καὶ λέγουσσα: Οὗτός ἔστιν ὁ Γίος μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὑδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.
- 19 7 Πε. Δομετίου Ὁσιομάρτυρος.
- 20 8 Ηα. Αἴμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ ὁμολογητοῦ
- 21 9 Σα. Ματθία τοῦ Ἀποστόλου.
- 22 10 Κυ. †Δαυρεντίου τοῦ ἀρχιδιακόνου καὶ Μάρτυρος.
- 23 11 Δε. Εὐπλου τοῦ διακόνου καὶ Μάρτυρος.
- 24 12 Τρ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου Μαρτύρων.
- 25 13 Τε. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως.
- 26 14 Πε. Μιχαήλου τοῦ Προφήτου. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
- 27 15 Ηα. †Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας τῶν Πατέρων παραδόσεως. "Οτι, πλησιάσαντος τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εὐδόκησεν, ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἐαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ δὲ Ἀγγέλου πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὴν ἀπό τῆς προσκαίρου ζωῆς μετάβασιν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ τοῦτο ἀκούσασσα, ἀνέτη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ Ὀρος τῶν Ἐλαίων, ὃπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσηγύγετο· καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἡτοίμαξε τὰ πόδια ἐντατιασμόν. Ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἔνθα ἔτυγεν ἔκαστος κηρούττων, παρέστησαν αὐτοὺς διαμιᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεομητορος· ἵτις, τὴν οἰκίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομής δηλοποιήσασα, καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς εἰκός, μητρικῶς παραμυθησαμένη, ὕψωσεν ἐπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν, ἐδεήθη ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, καὶ οὕτω παρέθετο τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν εἰς χεῖρας τοῦ ἐαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. Τό δὲ πανάχραντον καὶ ζωαρχι-

N. II.

			κάν αύτής σῶμα ξύθαψαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν χωρίῳ τινὶ Γεθσημανῇ καλουμένῳ. Τῇ τρίτῃ διμως ἡμέρᾳ μετά τὴν ταφὴν ἐπεφάνη ἡ Θεοτόκος τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ἀέρι, ἐξ οὗ οὗτοι ἐπέγνωσαν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἔνοωμον αὐτῆς μετάπτωσιν.
28	16	Σα.	Τοῦ ἀγίου Μανδηλίου· καὶ Διομήδους Μάρτυρος.
29	17	Κυ.	†Μύρωνος Μάρτυρος.
30	18	Δε.	Φλώρου καὶ Λαύρου Μαρτύρων.
31	19	Τρ.	Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου.

Σεπτέμβριος.

1	20	Τε.	Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
2	21	Πε.	Θαδδαίου τοῦ Ἀποστόλου.
3	22	Πα.	Ἀγαθονίκου Μάρτυρος.
4	23	Σα.	Λούπου Μάρτυρος. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου.
5	24	Κυ.	†Εύτυχοῦς Ιερομάρτυρος.
6	25	Δε.	Η Ἐπάγνοδος τοῦ Λειψάνου Βαρθολομαίου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ μνήμη Τίτου τοῦ Ἀποστόλου.
7	26	Τρ.	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας Μαρτύρων.
8	27	Τε.	Ποιμένος τοῦ Οσίου.
9	28	Πε.	Μωϋσέως τοῦ Αἴθιοπος.
10	29	Πα.	†Η Ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Νηστεία.

11	30	Σα.	Ο θεῖος οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγὶς καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἔνστρεις, ὁ διά πολλῶν θαυμασίων καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ἀφ' οὗ ἐκτρυπεῖται τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, ἐπεσφράγισεν ὑστερον καὶ διὰ τοῦ λόιου αἷματος τὴν ἀλγήθειαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ θείου γόρου σφραγίου ιερού, ὅπου χειρὸς ἀνδρὸς παρανόμου. Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀντίπας· ὅστις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, αὐτὴν μὲν ἀπέβαλεν, ἔρπασε δέ, παρὰ πᾶσαν νομού διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἡρωδιάδα, τεκούσσων καὶ θυγάτριον ἐξ ἑκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταῦτην καὶ μίξιν τὴν ἀθετημόν τούς ἀκαύστοις ἐλέγχων ὁ κῆρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρήγησάστος καὶ αὐστηρός ἐπιπλήκτωρ. Διὸ ἡ Ἡρώδης, ὅπο τοῦ οἰστρου τῆς θηλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιαρὰς αὐτοῦ χειρὰς ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ παραβάτης τοῦ θείου γόρου, γόρμου τῆρησιν περὶ τὸν δρόκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πρᾶξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διαθεσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγές αὐτοῦ συμπόσιον αἱμάτων προφτητικῶν· καὶ ἡ πάντιμος ἔκεινη κεφαλὴ διδοται βραχεῖον βιβήλου ὥργησματος, καὶ γίνεται παιγνιον ἀκολάστου θυγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανιερὸν σῶμα τοῦ θείου Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤραν καὶ ἔθηκαν ἐν μυημέω.
12	31	Κυ.	†Η Κατάθεσις τῆς τιμίας ζώγης τῆς Θεοτόκου.

		Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	5 ὥρ. 14 λ.	6 ὥρ. 54 λ.	13 ὥρ. 40 λ.
18	6	5 " 19 "	6 " 49 "	13 " 31 "
23	11	5 " 23 "	6 " 41 "	13 " 18 "
28	16	5 " 27 "	6 " 34 "	13 " 7 "
2	21	5 " 32 "	6 " 27 "	12 " 55 "
7	26	5 " 36 "	6 " 19 "	12 " 43 "
12	31	5 " 40 "	6 " 12 "	12 " 31 "

Σελήνης πρῶτων τέταρτον τὴν 2 (14) Αὔγ. εἰς τὰς 2 ὥρας 16 λ. μ. μ.

Πανσέληνος τὴν 10 (22) Αὔγ. εἰς τὰς 7 ὥρας 59 λ. π. μ.

Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 18 (30) Αὔγ. εἰς τὰς 9 ὥρας 33 λ. π. μ.

Νέα σελήνη τὴν 25 Αὔγ. (6 Σεπτ.) εἰς τὰς 7 ὥρας 42 λ. π. μ.

Σελήνης πρῶτων τέταρτον τὴν 31 Αὔγ. (12 Σεπτ.) εἰς τὰς 10 ὥρας 58 λ. π. μ.